

வாரிக்கொடுமை நீக்குக

கதை: இ.ஜே.சுந்தர்
ஒலியம்: ஷேக்

பாண்டிநாட்டில் புதிய பேரரசனாக முடிசூடிய அறிவுடைநம்பி நாட்டை வளமாக்கும் பெரும் கனவில் மூழ்கியுள்ளார்.

அறிவுடை நம்பி: நாட்டின் நீர் பிரச்சினை முழுமையாக நீங்கி உழவு செழிக்கவேண்டும். நோயற்ற வாழ்வு மக்கள் வாழ மருத்துவ வசதிகள் பெருக வேண்டும். வழிப்பறிக்க கொள்ளை முற்றிலும் ஒழிக்கப்படவேண்டும்.

அமைச்சர்: பாண்டிநாட்டைத் தமிழகத்தின் சிறந்த நாடாக உருவாக்கும் உங்கள் கனவு புரிகிறது. உங்கள் பெருந்திட்டங்களுக்கேற்ற நிதி போதுமானதாக இல்லையே... பலமிழந்த அயல் நாட்டின் மீது போர்தொடுக்கலாமா?

அறிவுடை நம்பி: பிற நாட்டினரைச்சுரண்டும் கேவலத்தை நான் விரும்பேன். நிதி ஆதாரம் பெருக ஐம்பேராயத்தைக்கூட்டி வழி காண்போம்.

நிதித்தலைவர்: மக்களிடம் வரியை மிகுதிப்படுத்துவதைத் தவிர இப்போது வேறு வழியில்லை மன்னவா.

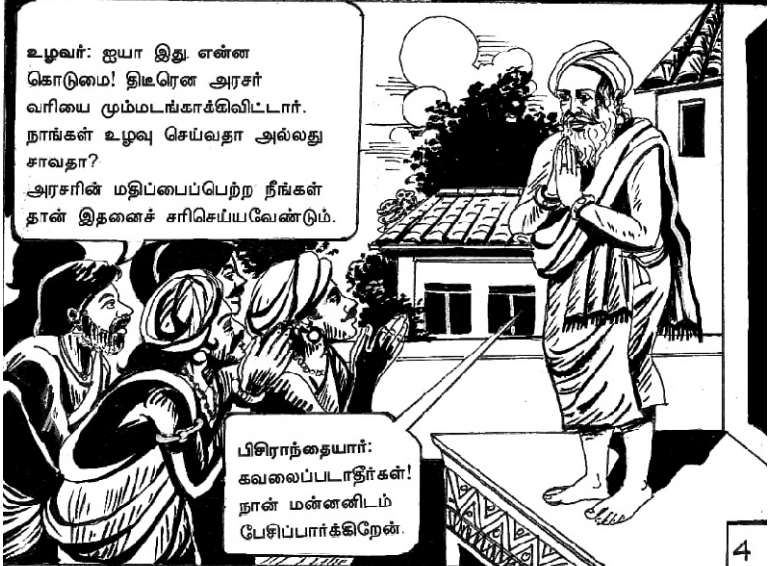
அறிவுடை நம்பி: அமைச்சரே! நிதித் தலைவர் முடிவு செய்தபடி ஆவன செய்து நிதியைப்பெருக்குங்கள்.

உழவர்கள், வணிகர்கள் கூட்டமாகப் புலவர் பிராந்தையாரைச் சந்திக்கின்றனர்.

உழவர்: ஐயா இது என்ன கொடுமை! திடீரென அரசர் வரியை மும்மடங்காக்கிவிட்டார். நாங்கள் உழவு செய்வதா அல்லது சாவதா? அரசரின் மதிப்பைப்பெற்ற நீங்கள் தான் இதனைச் சரிசெய்யவேண்டும்.

பிராந்தையார்: கவலைப்படாதீர்கள்! நான் மன்னிடம் பேசிப்பார்க்கிறேன்.

அறிவுடை நம்பி:
வாருங்கள் ஆந்தையாரே!
உங்கள் நண்பர்
கோப்பெருஞ்சோழன்
மடல்விடுத்தாரா? நாடு
வளமாக உள்ளதா?

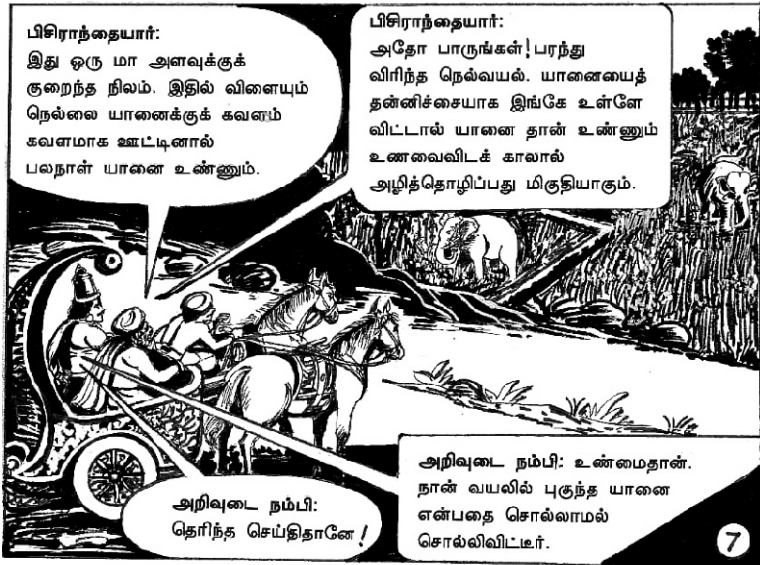
பிசிராந்தையார்:
சோழருக்கும், சோழநாட்டிற்கும்
வளத்திற்குக்குறைவில்லை.
ஆனால் நம் பாண்டிநாடு
வரிச்சுமையால் வளமிழந்து
தத்தளிப்பதை நீங்கள்
உணரவில்லையா?

அறிவுடை நம்பி:
நாட்டின் வளம் பெருகத்தானே
வரியையிருவித்துள்ளோம்.
நான் கொடுங்கோல்
ஆட்சியா செய்கிறேன்?
மக்கள் நலனுக்காக வரியை
உயர்த்துவதில் என்ன தவறு?

பிசிராந்தையார்:
அன்று கோவலனைக்
கொன்றபோதும் நெடுஞ்செழியன்
கள்வனைக் கோறல்கடுங்கோலன்று
என்று சொன்னார்.
இப்போது நீங்கள் வேறு மாதிரி
கூறுகிறீர்கள். மீண்டும் ஒரு தவறு
நிகழக்கூடாது.

அறிவுடை நம்பி: நான் தவறு செய்தால்
சட்டிக்காட்டுங்கள்.

பிசிராந்தையார்:
இது ஒரு மா அளவுக்குக் குறைந்த நிலம். இதில் விளையும் நெல்லை யானைக்குக் கவளம் கவளமாக ஊட்டினால் பலநாள் யானை உண்ணும்.

பிசிராந்தையார்:
அதோ பாருங்கள்! பரந்து விரிந்த நெல்வயல். யானையைத் தன்னிச்சையாக இங்கே உள்ளே விட்டால் யானை தான் உண்ணும் உணவைவிடக் காவால் அழித்தொழிப்பது மிகுதியாகும்.

அறிவுடை நம்பி:
தொரிந்த செய்திதானே!

அறிவுடை நம்பி: உண்மைதான். நான் வயலில் புகுந்த யானை என்பதை சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டீர்.

7

பிசிராந்தையார்:
உங்கள் மேல் தவறில்லை. உங்களைச்சுற்றி இருக்கும் கூட்டம் தங்கள் நலத்திற்காக உங்களைத் தவறாக வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

நீங்கள் சரியாக இறைகொண்டால் வருவாய் செழிக்கும். சிறுதுளிபெருவெள்ளமாகிப் பாண்டிநாடு வளநாடாகும்.

அறிவுடை நம்பி:
இந்தச் சிறிய உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தேனே! அறிவுடை நம்பி என்று பெற்றோர் இட்ட பெயருக்கு ஏற்ப இனி செயல்படுவேன். இனி வரும் அரசுகள் பின்பற்ற எனக்கு உணர்த்தியதைப் பாடாலாக்குங்கள்.

பிசிராந்தையார்:
காய்நெல் அறுத்துக்கவளங்கொளினே, மாநிறைவுஇவ்வதம், பன்னாட்டு ஆகும்; நூறுசெறு ஆயினும், தமிழ்ப்புக்கு உணினே, வாய்ப்புருவதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்; அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்துகொளினே, கோடி யாத்து, நாடுபெரிதுநந்தும்; மெலியன் கிழவன் ஆகி, வைகலும் வரிசை அறியாக்கல்வென்சுற்றமொடு, பரிவுதப எடுக்கும் பின்டம் நச்சின், யானை புக்குபுலம்போலத், தானும் உண்ணான், உவகமும் கெடுமே!

(புறம் 184)

8

முனைவர் இ.ஜெ.சுந்தர் கரோனா தொற்றில் மருத்துவமனையில் இருந்தபோது இப்புறநானூற்றுப் புதையலை நமக்குத் தந்துள்ளதற்கு நன்றி.